

dige lov har været et slip i muligheden. Det er så den mulighed, som vi genindfører i 1½ år.

Vi siger jo sådan set ganske ærligt, og vi har endda skrevet i bemærkningerne til lovforslaget, at vi egentlig ikke mener, at det, vi foreslår her, skal være den til evig tid gældende ordning, men det giver en mulighed for, at man kan fortsætte en vis udvikling, indtil vi har et nyt lovfor-slag klar.

Kl. 21:53

Formanden:

Fru Nanna Westerby for en sidste kort bemærkning.

Kl. 21:53

Nanna Westerby (SF):

Meningers mod skal man jo sådan set ikke kimse ad, det synes jeg da kun er flot, men nogle gange må man jo også bare lytte til virkeligheden. Og hvis der ikke er *nogen*, som arbejder med det til daglig, som synes, at det, man er i gang med, er en god idé, synes jeg, man fra regeringens side burde overveje, om det er en god idé.

Men det leder mig frem til en anden ting. Jeg vil nemlig så bare gerne høre fra regeringen – bare så vi ved, hvad den ligesom mener om den her ordning, og om vi kan forvente, at den bliver lavet helt om – om regeringen vil give mig ret i, at det her er en fiaskoordning, og at man må sige, at det her forsøg har været en eklatant fiasko.

Kl. 21:54

Formanden:

Ministereren.

Kl. 21:54

Velfærdsministeren (Kristian Jensen, fg.):

Nej, selvfølgelig vil jeg da ikke det. Det ville da være mærkeligt. Det har da ikke været en ordning, der har levet op til de forhåbninger, vi har haft, men det har været en ordning, som har givet os nogle erfaringer. Og det er jo ikke rigtigt, at der ikke har været interesse for det. Der har været interesse fra Hjørring Kommune; der har været interesse fra Furesø Kommune – det var den kommune, som havde sin sag for i Højesteret, og den sene afgørelse gjorde så, at der mig bekendt ikke har været salg af boliger; der har været interesse fra Kolding Kommune; der har været interesse fra Herlev; der har været interesse fra Ikast-Brande Kommune; der har været interesse fra Haderslev; der har været interesse fra, og så kommer jeg tilbage til den, en anden del af Furesø Kommune; Herning Kommune, den kender jeg godt, det er en glimrende kommune, har der været interesse fra. Holbæk, Ka-

lundborg, Næstved, Odsherred, Ringsted, Slagelse og Sorø Kommuner bakker op om boligselskabet Munkesøparken, hvor der er interesse for at sælge.

Så der har sådan set bredt været en interesse. Jeg genkender ikke billedet af, at der ikke skulle have været nogen interesse for det her område. Det er korrekt, at der ikke har været så mange salg, som vi har ønsket, og derfor er det også, at vi siger: Nu tager vi 1½ år til, og med den retslige afklarethed, der er, får vi erfaringerne til at lave et blivende grundlag.

Kl. 21:55

Formanden:

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Det vil sige, at vi siger tak til skatteministeren. Forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

15) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 72:

Forslag til folketingsbeslutning om at bekæmpe den kulturelle ulighed i Danmark.

Af Mogens Jensen (S) m.fl.
(Fremsættelse 25.03.2008).

Kl. 21:56

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Kulturministeren.

Kl. 21:56

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Det er jo en – må man sige – sympatisk idé, der ligger bag beslutningsforslaget, nemlig at kultur er godt for sammenhængskraften i samfundet, så jo mere kultur, jo flere der nyder godt af den, jo bedre et samfund. Det er jo svært at være uenig i.

Når det drejer sig om at skabe noget, der samler os på tværs af sociale, uddannelsesmæssige og geografiske skel, er kultur et bindingspunkt. Derfor er der også i den tid, jeg har været kulturminister, blevet iværksat en lang række initiativer og kanaliseret ganske betragtelige midler til

at få kulturen frem til mennesker, der ikke som en selvfølge benytter sig af kulturens mange tilbud. Det vil jeg godt give et par eksempler på.

Men først vil jeg gerne benytte lejligheden til at gribe fat i et par misforståelser angående UNESCO's konvention om kulturel mangfoldighed. Det ser ud til, at forslagsstillerne er af den opfattelse, at nu, hvor Danmark har ratificeret UNESCO's konvention om kulturel mangfoldighed, bør vi også sætte en masse ting i gang for at opfylde den. Det er en misforståelse. Det er rigtigt, at Danmark har ratificeret konventionen. Det er jeg stolt og glad over at vi har gjort, bl.a. fordi vi har gjort det helt uden ekstra lovgivningsmæssige initiativer. Det vil sige, at vi allerede i dag opfylder konventionen. Det er derfor ikke rigtigt, at vi nu skal gøre en stor indsats for at opfylde konventionen. Vi opfylder allerede konventionen. Så kan vi naturligvis diskutere, hvordan vi yderligere kan følge op på konventionen nationalt og internationalt. Den proces er i fuld gang bl.a. gennem åbne høringsmøder om status, konkrete initiativer og muligheder for både staten og det civile samfund. Her har vi misforståelse nummer to: en konvention, der primært handler om national kulturpolitik eller socialpolitik for den sags skyld.

Men lad os prøve at se lidt på tallene og på, hvordan det så står til. Er skævhederne blevet værre i de senere år? Jeg kan godt se, at Socialdemokraterne er fulde af bekymring og mener, at der er blevet større ulighed i danskernes brug af kulturtilbud i de senere år. Hvis man f.eks. tager den seneste kulturvaneundersøgelse fra 2004, viser den faktisk ikke nogen stigning i den andel af befolkningen, der ikke benytter sig af kulturtilbud. Den har siden 1975 ligget stabilt på ca. 20 pct. Men det er rigtigt og beklageligt, at der er relativt mange socialt dårligt stillede samt folk fra yderområder og nydanskere i den gruppe, som ikke bruger kulturen. Dog skal det siges, at nydanskerne faktisk bruger bibliotekerne mere end andre grupper. Netop bibliotekerne gør en fremragende indsats bl.a. med lektiehjælp til unge med indvandrerbaggrund. I den sammenhæng vil jeg nævne regeringens nye initiativ under programmet »Lige muligheder« og medborgercentre i udsatte boligområder, hvor der blev afsat 8 mio. kr. årligt i satspuljen. Det kan f.eks. netop være lektiehjælpscafeer på biblioteker, onlinelektiehjælp, netværk for isolerede kvinder, biblioteksgrupper osv. Vi har også sørget for at give bibliotekerne en pæn stor udvik-

lingspulje på 16,5 mio. kr., som bl.a. har fokus på bibliotekernes rolle som demokratisk væksthushus, biblioteket som kulturmødested og på fremtidens bibliotekstilbud til børn.

Et andet spændende tiltag under programmet »Lige muligheder« er bogstavprogrammet, som skal styrke læsning og skolearbejde. Programmet forsyner børn med fire gratis bogpakker, inden de fylder 6 år. Hver bogpakke er tilpasset barnets alderstrin, og i tilknytning til bogpakkerne er der en lang række aktiviteter, supplerende materialer og oplysning til forældrene om børns sprog og læsning. Bogprogrammet er inspireret af et lignende projekt i England: »Bookstart«, hvor børn, der deltog i projektet, udviklede væsentlig bedre læsefærdigheder end børn, der ikke deltog.

Så er der museerne. Kulturvaneundersøgelsen fra 2004 viste en tendens til, at færre mennesker besøgte de kulturhistoriske eller naturhistoriske museer. Derfor har regeringen sat en målrettet indsats i gang for at skabe bedre adgang til kulturarven. Vi har indført gratis adgang til de permanente samlinger på Nationalmuseet og Statens Museum for Kunst, og vi har skabt gratis adgang for børn og unge til de statsanerkendte museer. Derudover er museernes formidling blevet styrket med 20 mio. kr. fra 2006. En meget vigtig del af vores kulturpolitik er også at gøre kulturarven bedre tilgængelig via digitalisering. Formålet med digitalisering af kulturarven er jo lige præcis at sørge for, at alle kan få adgang til kulturtilbud, og det giver rigtig god mening, fordi Danmark er et af de lande i verden, hvor fleste mennesker har adgang til en pc, og hvor der findes flest bredbåndsabonnementer pr. indbygger.

Digitaliseringen er i fuld gang. I 2006 blev der nedsat et udvalg, som her til sommer vil komme med en rapport med en række konkrete forslag. Forslagene vil bl.a. give nye perspektiver på kulturarven i forhold til læring, forskning, turisme og for den kulturinteresserede borger. Med digitaliseringen kan borgerne få adgang til et enestående materiale og kan selv deltage og berige materialet med egne optagelser af billeder. Et par eksempler: Bibliotekernes Netmusik tilbyder lånere på de danske biblioteker ca. 1 mio. MP3-filer og er dermed verdens største offentlige og gratis netmusikbibliotek. Digitalisering af DR's arkiver og kulturarvsprojektet »Bonanza« på DR er i fuld gang og er en kæmpe publikumssucces med en hjemmeside, der har ugentlige besøg af 45.000 brugere og i alt har vist fire

millioner videoklip. Så digitalisering er en vigtig og fremadrettet del af vores arbejde for at få kulturen ud til flere.

Men der er mange andre områder, f.eks. den danske kulturkanon. I den har vi givet en bred introduktion til højdepunkterne i vores kulturhistorie. Vi har sørget for, at den er kommet bredt ud til alle danskere. Kanonudgivelsen er som bog med indlagt dvd uddelt til skoler og uddannelsesinstitutioner i 135.000 eksemplarer og solgt i boghandelen i et oplag på 25.000 stk. Der er også skabt en hjemmeside for kanonen med særlig vægt på formidling tilgængelig for børn og unge, og i øvrigt også for fremmedsprogede. Ved at få kanonen bredt ud i samfundet vil vi selvfølgelig skabe større viden om kulturarven. Det er klart. Men vi vil mere end det. Det skal være en fælles referenceramme og derved være med til at skabe sammenhængskraft i samfundet.

Jeg vil også fremhæve læselystkampagnen. Vi har sikret, at der er kommet bøger ud på børnehavebibliotekerne, sikret læsehuler, læsequizzer, forfatterbesøg, skriveworkshopper, forfatterkurser, børnebogspriser og tv-shows. Det er blot nogle af de over 130 projekter, som har givet børn og unge lyst til læsning. Kampagnen har vist, at det virker at appellere til lyst og frivillighed, når børn skal lære at læse. Derfor har vi også for de kommende år afsat penge til at udbrede læselysten.

I det hele taget er det vigtigt, at vi på alle fronter gør en bred indsats for, at kulturen kan nå frem til de mennesker, der ikke som en selvfølgelig benytter sig af kulturens mange tilbud. Bl.a. derfor har vi i Kulturministeriet fokuseret meget på nye publikumsgrupper som et væsentligt fokusområde. Det betyder helt konkret, at alle statslige kulturinstitutioner skal overveje behovet og mulighederne for at tiltrække nye publikumsgrupper f.eks. med hensyn til køn, alder eller etnisk herkomst. Et godt eksempel, som vi har været med til at støtte, er Betty Nansens projekt C:NTACT, hvor unge indvandrere kommer ind og lærer at spille deres egne historier for publikum. Jeg har selv overværet deres optræden, og det kan godt være, at det ikke er kunst, men det er stærkt underholdende og meget vedkommende teater.

Endelig har vi med initiativet kultur i hele landet gjort en målrettet indsats sammen med kommunerne for at udbrede kulturen også i yderområderne. Kultur i hele landet går netop ud på at bakke op om den lokale kulturpolitiske

indsats. Det gør vi ved at indgå frivillige kulturaftaler med kommunerne, så kommunerne kan arbejde sammen og sætte initiativer i gang, som den enkelte kommune ikke kunne alene. Staten hjælper til. 24 mio. kr. var der i 2007 afsat til nytænkende kulturprojekter uden for hovedstadsområdet, og det fortsætter naturligvis. Strategien har været en stor succes. I dag er hovedparten af Danmark dækket af kulturaftaler, og jeg skulle hilse og sige, at det bobler af kulturelle aktiviteter uden for hovedstaden. Det er til gavn for kulturlivet, og ikke mindst i udkantsområderne, og det synes jeg er en stor fornøjelse.

Samlet er der således meget, vi fra kulturpolitisk side har gjort og har tænkt os at blive ved med at gøre for at gøre kulturarven og kunsten mere tilgængelig for publikum. Vi kan støtte børns læselyst, vi kan give gratis adgang til museer, vi kan digitalisere kulturarven, vi kan støtte bibliotekernes arbejde med nye brugergrupper, og vi kan støtte kommunernes kulturpolitiske tiltag i hele landet. Alt det gør vi allerede. Kulturpolitikken kan sørge for, at der findes tilbud med kvalitet, og den kan også bidrage til, at befolkningen kender den. Men vi ved fra undersøgelser, at det hænger sammen med mange andre forhold, om den enkelte vælger at benytte tilbuddene. En kulturpolitik, som har som mål, at alle partout skal være kulturelt aktive, får derfor let en formynderisk karakter, som jeg ikke bryder mig om. Vi skal som bekendt trække hesten til truget, men vi kan altså ikke tvinge hesten til at drikke.

I det her beslutningsforslag foreslås der en række tiltag med udgiftskrævende initiativer, som kan bringe kulturen ud til de socialt dårligt stillede og ud i alle egne af landet. Herved tror jeg, at Socialdemokraterne mener, at man også kan udjævne den sociale ulighed. Som sagt en på mange måder sympatisk tankegang, men efter min bedste overbevisning bytter man altså her om på hønen og ægget. For den kulturelle ulighed følger af den sociale ulighed og ikke omvendt. Desuden er jeg ikke tilhænger af og tror ikke på, at man kan drive socialpolitik med kulturpolitiske virkemidler. Det er i hvert fald ikke set, at det virker nogen steder, og det vil nok også være en usund tankegang. De mange konkrete forslag til nye initiativer er desuden stærkt udgiftskrævende, og forslagsstillerne anviser ingen finansieringsmuligheder, så derfor kan vi ikke støtte forslaget.

Jeg mener altså ikke, at der findes kulturpolitiske initiativer, som på kort sigt kan eliminere

det, der i beslutningsforslaget kaldes den kulturelle ulighed. Men jeg mener, at det er uhyre vigtigt hele tiden at være opmærksom på problematikken med de sociale og geografiske skævheder i kulturforbruget. Netop derfor er det vigtigt, at en lang række af regeringens kulturpolitiske initiativer, som jeg i dag har givet en række eksempler på, har fokus på at sikre gode tilbud til alle i hele Danmark. Det vil vi gerne blive ved med at gøre, meget gerne med Socialdemokraterne og andre, der ønsker at styrke tilgængeligheden for kulturen i samfundet.

Kl. 22:07

Formanden:

Tak. Der er en kort bemærkning fra hr. Mogens Jensen.

Kl. 22:07

Mogens Jensen (S):

Nu siger kulturministeren, at man skal hæfte sig ved det positive, og jeg hæftede mig ved, at kulturministeren i sin indledning sagde, at det er et positivt forslag, forstået på den måde at det er svært at være uenig i, at der skal gøres noget i forhold til de grupper, der i dag ikke har mulighed for eller svært ved at bruge kulturtilbudene. Der er stadig væk mange, det hørte jeg også kulturministeren sige, der ifølge de undersøgelser, vi har, ikke gør det.

Så er det, at jeg har lidt svært ved at få den der positive indfaldsvinkel til at falde sammen med det, kulturministeren siger om, at der i øvrigt ikke er grundlag for at gøre noget ekstra, og at man ikke kan drive socialpolitik med kulturpolitik.

Jeg vil godt henlede kulturministerens opmærksomhed på de undersøgelser, vi også refererer til i beslutningsforslaget, hvor det faktisk viser sig, at tager man socialt dårligt stillede familier og ser på, hvilke af dem der er kulturelt aktive, og hvilke af dem der ikke er kulturelt aktive, så har de svagt stillede familier, der er kulturelt aktive, en større mulighed for at komme ud af den sociale ulighed end dem, der ikke er.

Så det indikerer altså, at hvis vi kan få også dårligt stillede familier, svage familier, til at være kulturelt aktive, har det en effekt. Vil kulturministeren ikke anerkende det?

Kl. 22:09

Formanden:

Ministeren.

Kl. 22:09

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jo. Jo flere vi kan få gjort kulturelt aktive uden at være formynderiske, men ved at give tilbud som

dem, regeringen er i gang med på biblioteksområdet, på børneområdet, på ungdomsområdet i et væld og i en mangfoldighed af forskellige kulturtilbud, jo bedre.

Jeg er da sikker på, at man får nogle flere muligheder, hvis man er kulturbruger, men man skal lige se på, hvad der her kommer først: hønen eller ægget.

Det er sådan, at jo bedre socialt stillet man er, det viser undersøgelserne, jo mere bruger man kulturen.

Så har vi selvfølgelig en udfordring i at sørge for, at flest mulige får adgang til kulturen. Det kan man jo gøre ved at give de tilbud, vi har inden for børneområdet, inden for gratis adgang til museerne, inden for biblioteksområdet og inden for mange af de andre områder, som jeg her har skitseret.

Så jeg er sådan set ikke uenig i princippet om, at jo flere tilbud vi giver, jo bedre et bedre liv får man.

Kl. 22:10

Formanden:

Hr. Mogens Jensen.

Kl. 22:10

Mogens Jensen (S):

Så forstår jeg heller ikke, at kulturministeren ikke kan være indstillet på, at vi, Folketingets partier, i fællesskab kan lave en handlingsplan, der har det særlige sigte at give mulighederne til den her sidste tredjedel, som vi kan se vi ikke rigtig har kunnet flytte siden 1986. Hvorfor afviser kulturministeren det? Nu kan jeg høre, at det bliver et eller andet med finansieringen af det her, og alligevel har kulturministeren jo taget et af forslagene, som vi har stillet, og sagt, at det vil han gerne gøre til sit. Jeg vil spørge om, hvorfor vi ikke kan være fælles om en indsats.

Det nytter ikke, at vi sætter flere barrierer op, f.eks. ved nu at lave brugerbetaling på bibliotekerne, som jeg kan forstå at den konservative ordfører nu for anden gang har foreslået. Så nytter det hele jo ikke noget. Så jeg vil også godt lige have, at kulturministeren kan redegøre for, om det er konservativ politik at indføre brugerbetaling på bibliotekerne, og om, hvornår regeringen eventuelt har tænkt sig at fremsætte det forslag, for det nytter jo ikke noget, hvis vi skal bekæmpe kulturel ulighed.

Kl. 22:11

Formanden:

Ministeren.

Kl. 22:11

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Det er ikke regeringens politik at ville indføre brugerbetaling på bibliotekerne. For mig er det et vigtigt princip, at der er lige og fri adgang til vores biblioteker, som er en af vores allervigtigste kulturbærende institutioner med den adgang, det giver til læsningen, til bøgerne, til fællesskabet.

Vi vil gerne – som svar på første del af spørgsmålet – skabe mest muligt samarbejde med flest mulige partier i Folketinget, så vi er altid åbne over for nye ideer og nye samarbejdsformer. Men som jeg skitserede og konkretiserede, har vi et væld af initiativer i gang. Og hvis der kommer nye gode ideer, lytter vi gerne til dem og diskuterer dem og prøver at blive enige om dem.

Kl. 22:11

Formanden:

Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 22:11

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jo tak og tak for den besvarelse, som kulturministeren først gav i forhold til beslutningsforslaget.

Jeg vil starte det sted, hvor kulturministeren talte om, at der er en stor del af befolkningen, der gennem de sidste mere end 30 år i virkeligheden har været lidt efterladt i forhold til at deltage i de kulturelle tilbud.

Det kan man jo diskutere fuldstændig frit i forhold til, hvilke regeringskonstellationer der har været, eftersom der har været et væld af forskellige i løbet af den tidsperiode.

Men når man opremser alle de her initiativer, man har taget, og det så stadig er sådan, kunne det så ikke, som hr. Mogens Jensen var inde på, måske appellere til, at vi i fællesskab sætter os ned og ser på, hvordan vi kan sørge for at få nogle af de geografiske, sociale og etniske grupper, som ikke bruger kulturtilbud lige så meget, med?

Kl. 22:12

Formanden:

Ministeren.

Kl. 22:12

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Det er vi altid villige til. En af de konsekvenser, der kom af, at vi gennemførte gratis adgang til de permanente samlinger på Nationalmuseet og på Statens Museum for Kunst, var, at vi fik nye befolkningsgrupper ind til vores to væsentligste nationale museer. Læselystkampagnen har

handlet meget om at få fat i de grupper af unge, som ikke interesserer sig for læsning, og få dem åbnet op for bogens magiske verden. Så vi tager fat område for område, og vi har en hel palet af initiativer.

Jeg hilser de konstruktive signaler fra hr. Simon Emil Ammitzbøll meget velkommen, og hvis der er nogle gode ideer, er jeg villig til at lytte til dem, villig til at diskutere dem. Alt, hvad vi kan gøre for at få kultur ud til flere på et kvalitativt niveau, uden at det virker formynderisk, er vi villige til at diskutere.

Kl. 22:13

Formanden:

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 22:13

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Det er jeg meget glad for at kulturministeren gerne vil gå i en positiv dialog om.

Jeg kan ikke lade være med alligevel at sige med hensyn til det med alle ideer, der kan få kulturtilbud ud til flere i de her tre grupper, at man jo f.eks. i forhold til de geografiske grupper kunne foreslå, at kulturministeren bevarede den hidtidige støtteordning til egNSTeatre for at sørge for, at der var kulturtilbud spredt ud over hele landet. Der er vist også noget om, at man i forhold til de regionale spillesteder er gået ned fra 20 til 18, og det har så især ramt i Jylland.

Så man har da i hvert fald taget nogle initiativer, der virker i modsat retning, ligesom kulturministerens partifælle, den konservative finansordfører hr. Lars Barfoed, har foreslået, at man åbenbart skal have mere ulighed i forhold til biblioteksbesøg, som jeg dog noterede mig af kulturministerens svar ikke er ministerens politik.

Men jeg takker for, at man vil gå ind i en positiv dialog, og så kan jeg da håbe på, at man vil stoppe nogle af de initiativer, man har taget, som fremmer den geografiske ulighed.

Kl. 22:14

Formanden:

Ministeren.

Kl. 22:14

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

En af vores vigtigste prioriteter har været at sikre en bred geografisk udvikling af kulturen i Danmark. Det mener jeg også er lykkedes med strategien for kultur i hele landet. Der er skabt et væld af aktiviteter i hele Danmark. Jeg bruger måske en eller to dage om ugen på at være i provinsen. Så sent som for nogle få dage siden var jeg i Horsens for at mødes med kulturfolk fra

Horsens, fra Randers, fra Viborg for at diskutere kulturpolitik med dem. Sådan fungerer det, og vi prøver at udvikle det.

Det er klart, at staten ikke kan tage ansvaret for det lokale kulturliv, men staten kan være med til at bygge bro og være med til at sætte nogle projekter i gang sammen med det lokale kulturliv.

Kl. 22:15

Formanden:

Så er det fru Pernille Frahm for en kort bemærkning.

Kl. 22:15

Pernille Frahm (SF):

Der var to ting, der gav mig lyst til at komme med et par bemærkninger til kulturministeren. Den ene ting var den her frygt for, at vi trænger os for meget på, og at vi går for tæt på borgernes frie ret til ikke at vælge kultur. Der kan jeg ikke lade være med at tænke på, at vi aldrig nogen sinde er i tvivl om, at hvis man skal have folk til at købe Coca-Cola og andre produkter, skal der laves reklamer og markedsføring, og der skal tages særlige initiativer og sådan noget. Det tager vi åbenbart helt naturligt i det her land.

Men det er, som om man ikke er opmærksom på, at nogle af de her kulturaktiviteter skal der altså gøres noget for at få udbredt udnyttelsen af. Vi ved, at hvis vi ikke gør det, er der bestemte grupper, der altid vil bruge vores kulturtilbud, og andre grupper, som simpelt hen vil falde fra.

Hvordan kan det være, at der er sådan en stor forskel fra, når det handler om ét produkt, mens man, når det handler om et andet produkt, godt er klar over, at der skal gøres en indsats?

Kl. 22:16

Formanden:

Ministeren.

Kl. 22:16

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg er hundrede procent enig med fru Pernille Frahm i, at der er brug for markedsføring, at der er brug for opmærksomhed, og det forsøger vi jo også.

Men forskellen fra Coca-Cola til forskellige kulturprojekter er, at når man har Coca-Cola på ethvert gadehjørne og nærmest får det proppet ned i halsen, ved folk, at det smager godt, i hvert fald dem, der kan lide Coca-Cola. Men for mennesker, der kommer ud til de forskellige kulturtilbud, er det måske ikke den samme oplevelse, og der skal vi sørge for, at de får nogle attraktive kvalitetsting, som gør, at f.eks. det første møde

med kulturen er et godt møde, at første gang børn og unge er i teatret, er det fremragende, og de får lyst til at gå i teatret. Første gang man læser en bog, skal det være skægt at læse en bog, og første gang man hører noget god musik, om det så er kompositionsmusik eller en anden slags musik, skal det være noget, man har lyst til at lytte noget mere til.

Så det er det første møde, som jeg synes er afgørende for at få flere involverede og aktiverede i kulturen.

Kl. 22:17

Formanden:

Fru Pernille Frahm.

Kl. 22:17

Pernille Frahm (SF):

Jeg tror, at alle fabrikanter vil mene om deres produkter, at det præcis er det, som kulturministeren står og siger nu, der gør sig gældende. Jeg mener jo så, at kulturen har et kæmpe forspring frem for Coca-Cola, fordi der faktisk er kvalitet bagved i modsætning til ... av, det skal vi ikke komme ind på.

Den anden ting var, at ministeren efterlyste nogle konkrete initiativer og nogle konkrete forslag, og så vil jeg gerne komme med et meget konkret forslag, der kunne få folk i det her land til at læse nogle flere bøger. Vi har nemlig verdens højeste bogoms, og det er et rigtigt godt sted at starte. Hvis man vil gøre noget for dansk sprog, for dansk litteratur og for at få solgt flere bøger, er det ned med bogommsen.

Kl. 22:18

Formanden:

Ministeren.

Kl. 22:18

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Vi har også uden nogen som helst undtagelse verdens bedste biblioteksordning. Der er ingen andre lande i verden, som har så høj en biblioteksstøtte, som vi har, og jeg vil vove den påstand, at vi har nogle af verdens bedste biblioteker, og det er jo der, hvor vi sikrer adgangen.

På trods af at bogommsen er høj i Danmark – men den er jo ikke højere end den almindelige moms – bliver der altså solgt bøger som aldrig før. Bogsalget er stigende i det danske samfund. Så der, hvor vi kan slå til og gøre en stor indsats på den kulturpolitiske front, er ved at sørge for, at vi har biblioteker, der fungerer, og at vi har en bibliotekslov, som sikrer, at der er bøger til stede på bibliotekerne, når nu kommunerne har ansvaret for vores biblioteker.

Kl. 22:19

Formanden:

Det er hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 22:19

Per Clausen (EL):

Det kommer lidt overraskende for mig, at bogsalget skulle være stigende, men kulturministeren må jo vide, hvad han taler om. Ellers må vi jo få det opklaret.

Det var sådan set en anden ting, jeg godt ville spørge kulturministeren om: Er ministeren ikke enig med mig i, at netop i en situation, hvor der jo er nogle familier i Danmark, der i kraft af starthjælp og kontanthjælpsloft osv. får en meget, meget dårlig økonomi – der er også mange, mange familier i Danmark, som får en meget bedre økonomi, så vi skal ikke snakke om, at det går rigtig skidt for alle – er det meget vigtigt, at vi sikrer, at der er nogle meget målrettede, gratis tilbud til børnene fra de her familier?

Kl. 22:20

Formanden:

Ministeren.

Kl. 22:20

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jo, og det er derfor, vi har oprettet lektiecafeer. Det er derfor, vi har et bogstartsprogram, som primært henvender sig til de dårligst stillede familier, der vil få en bogpakke med forskellige undervisningstilbud fire gange om året, og som forhåbentlig vil introducere bogen til familier, som ikke er vant til at gribe fat i bogen som et redskab til underholdning og fordybelse derhjemme.

Kl. 22:20

Formanden:

Hr. Per Clausen for en sidste kort bemærkning.

Kl. 22:20

Per Clausen (EL):

Det synes jeg er meget godt, men er det så faktisk ikke anledningen til at sige, at det kunne være meget fornuftigt, at vi med udgangspunkt i det forslag, som Socialdemokraterne har lavet her, diskuterede i Kulturudvalget, om man kunne lave et samlet fremstød også med nogle elementer fra det, som Socialdemokraterne har foreslået? Der er også elementer i det, som jeg synes bedre om end andet, og man kunne sikkert forestille sig flere ting. Det synes jeg da i hvert fald ville være en oplagt udgang på den diskussion, vi har i dag.

Kl. 22:21

Formanden:

Ministeren.

Kl. 22:21

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Som sagt lytter vi til alle gode forslag, og så må man jo diskutere dem. Fru Pernille Frahm kom jo med et forslag om bogmomsen, som jo i den bedste af alle verdener givetvis ville have en effekt på salget af bøger. Spørgsmålet er bare, om man ville være villig til at bruge så mange penge på det, i forhold til hvad det ellers ville gå ud over i det danske samfund. Så det er jo hele tiden et spørgsmål om prioritering.

Jeg mener ikke, at der er brug for en større plan på området, for vi er i gang med så mange initiativer og har så meget øje for det her område, at jeg tror, det ville virke bureaukratisk og demotiverende at lave en større plan for det i stedet for at målrette det med de forskellige initiativer. Men vi er som sagt fra regeringens side villig til at lytte til alt, hvad der kommer ind af gode ideer, og vil gerne snakke konstruktivt om det.

Kl. 22:22

Formanden:

Der er ikke ønsker om flere korte bemærkninger. Vi siger tak til kulturministeren, og så går vi til ordførerrækken. Den første ordfører er hr. Troels Christensen.

Kl. 22:22

(Ordfører)**Troels Christensen (V):**

Der er i det her beslutningsforslag ligesom i så mange andre beslutningsforslag elementer, som kalder på sympatien. Der er tale om et forslag, hvor essensen er, at kultur og kulturtilbud skal være bredt tilgængelige for alle aldre og i alle dele af landet, og det i sig selv er jo sympatisk.

I forslaget kobler forslagsstillerne jo ligefrem befolkningens adgang til kulturelle tilbud med menneskerettigheder. Det er vel nok at gå lige voldsomt langt.

Vi skal skabe forståelse for kulturens betydning for vores personlige udvikling, og vi skal sikre, at der gives lige adgang til og lige muligheder for oplevelser og indlevelse for alle i alle aldre, og også sikre, at det gælder i alle dele af landet. Det skal vi følge nøje.

Opgaven skal jo i stor udstrækning løses af kommunerne, efter at vi har fået nogle store og stærke kommuner, der alle har en kulturforvaltning. Der er ikke længere nogen sorte pletter, og det tror jeg også er en stor styrke og en sikkerhed for, at vi får kulturen ud bredt.

Staten kan og skal selvfølgelig være med og er på mange måder den katalysator, som jo i vid

udstrækning i disse år indgår kulturaftaler med kommunerne og hjælper ad den vej. Den sidste aftale, der er blevet indgået, skulle være i Storstrøms Amt, og det må vel i denne sammenhæng siges at være et udkantsområde.

Venstre vil gerne tage udgangspunkt i, at kendskab til de kulturelle muligheder baseres på kundskaber, dvs. uddannelse og informationsøgning. Vores statsminister har jo sagt her den 2. oktober 2007 i sin åbningstale, at vi står over for en udfordring, som vi kunne kalde den nye ulighed – en ulighed, som ikke først og fremmest bunder i mangel på penge, men snarere i mangel på livschancer, altså en mangel på muligheder som følge af mangel på sociale, uddannelsesmæssige og kulturelle kompetencer.

Regeringen har undervejs sat mange skibe i søen, der har problemet og dets mulige løsning i lasten.

Vi er på den ene side enige med forslagsstillerne i, at tilgængelighed er altafgørende. Kulturel aktivitet påstås i forslaget at være ligefrem proportional med uddannelseslængde, og den kulturelle ulighed har således ikke kun med sociale forhold at gøre. Og hvad kan vi gøre ved det?

Jeg er sikker på, at alt det, der bliver gjort på uddannelsessiden, er det, der rykker. Det er, at vi får større faglighed i folkeskolen; det er, at vi har igangsat en bred indsats mod den negative sociale arv, bl.a. ved sprogtest for tosprogede børn; det er de mange milliarder, vi har afsat ekstra for at sikre, at alle unge får en uddannelse ud over folkeskolen osv. osv. Disse og en række andre tiltag underbygger, at Venstre ønsker et Danmark med lige rettigheder, lige muligheder og stor sammenhængskraft. Det er kernemotivet i kampen mod den nye ulighed, som statsministeren omtalte i sin åbningstale.

Det er ikke ukendt for regeringen, at kulturtilbud benyttes meget forskelligt. Der er tale om tilbud, som den enkelte kan benytte sig af efter behov og egne ønsker. Man kan ikke tvinge folk i teatret, hvis de ikke vil. Hvis de hellere vil gå en tur i skoven, skal de også have lov til det.

Alt i alt vil vi sige – nu kan jeg se, den gule lampe lyser – at de her syv konkrete forslag, som er kommet, kan vi ikke umiddelbart støtte, da de er meget udgiftskrævende, men vi vil meget gerne være med til at se på forslag til, hvordan vi kan sikre, at yderområderne og de socialt dårligst stillede har gode muligheder.

Venstre vil gerne hjælpe kommunerne, som jo har ansvaret for det, for at afbøde disse ulemper

i forbindelse med kulturtilbuddene; idet vi må huske, at ikke alt nødvendigvis skal kunne lade sig gøre at praktisere overalt. Udgangspunktet er, at kulturelle aktiviteter bygger på frivillighed hos både udbyder og bruger.

Til sidst vil jeg sige: Vi mener derfor ikke, at vi kan støtte det her beslutningsforslag, og vi mener ikke, at det skal omsættes til lovgivning.

Så har jeg lovet at sige fra De Konservative, at de mener det samme.

Kl. 22:26

Formanden:

Ja tak. Jeg vil sige, at der jo er tid nok. Når den gule lampe lyser, er der 2 minutter tilbage af taletiden. Det er først, når den røde lampe lyser alene, at den fulde taletid er brugt. Så ordføreren holdt sig fint inden for tiden, der var afmålt.

Så er det hr. Mogens Jensen for en kort bemærkning til ordføreren.

Kl. 22:27

Mogens Jensen (S):

Det er en dag som i dag helt dejligt at høre, at Venstre og Konservative mener det samme; det synes jeg var godt, en god afslutning på dagen.

Jeg er fuldstændig enig med Venstres ordfører i, at man selvfølgelig ikke kan eller skal tvinge folk til noget; det er jeg fuldstændig enig i, det er ikke det, det her handler om. Det her handler om at skabe muligheder for alle og give alle lige muligheder, og det er jo det, der – kan vi konstatere – ikke er på en række områder, både geografisk og i forhold til de sociale vilkår, som nogle mennesker vokser op under. Og derfor vil jeg godt stille et spørgsmål, for jeg fornemmer, at der sådan set er en stor, positiv vilje fra ordførers side.

Hvis det nu er sådan, at vi Socialdemokrater, som det jo faktisk også fremgår af oplægget, siger, at de forslag, vi har stillet, ikke er ultimative, men at de er en inspiration – noget kan indgå, og noget kan ikke indgå – hvis vi altså har det udgangspunkt, at det her ikke er fast definerede forslag, kunne man så eventuelt sætte sig ned og prøve at finde frem til at lave en handlingsplan på det her område?

Kl. 22:28

Formanden: Ordføreren.

Kl. 22:28

Troels Christensen (V):

Vi vil i hvert fald meget gerne være med til at veje de forslag op mod alle de andre forslag, der ligger. Vi vil bare være sikre på, at økonomien ikke render fra os, altså at vi samlet set ikke skal

ud og bruge flere penge; det vil vi ikke være med til. Men vi vil selvfølgelig meget gerne være med til at se på de forslag, der ligger, og om der er nogle af dem, der bedre kan bidrage til det her end nogle af de andre tiltag, der ligger. Så kom ind og få dem vejret. Det vil vi meget gerne være med til.

Kl. 22:29

Formanden:

Hr. Mogens Jensen.

Kl. 22:29

Mogens Jensen (S):

Nu kunne jeg forstå på Venstres ordfører, at hans holdning er: Hvis bare ikke det kommer til at koste mere.

Skal jeg forstå det sådan, at Venstre ikke ønsker at investere i, at mennesker får bedre uddannelse, at mennesker får bedre muligheder for at fungere, også med en kulturel ballast i det her samfund? Er det ikke værd at investere i?

Kl. 22:29

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 22:29

Troels Christensen (V):

Det er jo netop også det, vi gør. Og hvis hr. Mogens Jensen havde hørt efter i min tale, ville han have hørt, at jeg jo også var inde på, at det drejer sig om uddannelse; det er jo det, at vi bruger flere penge på uddannelse og er med til at give folk en øjenåbner for det kulturelle, og det sker via bedre indsigt og via bedre kompetencer. Så det er jo ad den vej, vi skal hjælpe til med, at vi får et bedre og bredere kulturforbrug i befolkningen.

Kl. 22:30

Formanden:

Den næste, der har bedt om en kort bemærkning, er hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 22:30

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg er jo sådan set enig i mange af de pæne ord, som Venstres ordfører sagde om, at vi skal bekæmpe den nye ulighed, som ikke alene består i social ulighed. Men det bliver man jo også nødt til at konkretisere lidt mere, og mit første spørgsmål går i virkeligheden på, at det kan være fint nok med de ting, som ordføreren sagde om, at uddannelse kan være med til at opkvalificere folk. Men kan der ikke tages nogen initiativer på det kulturelle område, som så at sige også kunne være med til at udviske den kulturelle forskellighed, altså forskellighed i forhold til, hvor meget man bruger det? Kunne man ikke være med til at sørge for, at der var nogle af de grupper,

der i dag ikke bruger kulturtilbuddene, der fremover kom til at bruge kulturtilbuddene, alene ved kulturpolitiske tiltag?

Kl. 22:31

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 22:31

Troels Christensen (V):

Jo, men der er det jo sådan, at vi har en række initiativer, der sikrer, at vi får kvalitet ud i yderområderne. Bl.a. kan jeg nævne, at der i de aftaler, vi har med Nationalmuseet, og i de aftaler, vi har med Det Kongelige Teater, jo er noget, der sikrer, at vi får kvalitet ud i områderne. Så det er da nogle forhold, som hjælper til med, at vi får kvalitet her.

Det er jo sådan, at folk ikke kommer, hvis ikke det er noget, der er værd at se på, og hvis ikke der er kvalitet i tingene.

Jeg har f.eks. hørt om et eksempel i Randers Kommune, hvor man har sendt et professionelt teater rundt i forsamlingshusene og faktisk har fyldt forsamlingshusene til bristepunktet og på den måde sikrer, at man faktisk får folk til at komme og opleve kultur. Og sådan nogle gode ideer synes jeg at vi skal prøve at få spredt rundt, sådan at vi kan inspirere hinanden til at skabe nogle gode tilbud ude lokalt.

Kl. 22:32

Formanden:

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 22:32

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jo, men gode viljer gør det jo ikke alene. Vi bliver ligesom nødt til at gå skridtet videre.

Nu har vi lige hørt kulturministeren sige, at det i de sidste 32 år har været den samme andel af befolkningen, som ikke bruger de kulturelle tilbud. Jeg synes da, at vi bredt her i Folketinget må anerkende, at det er problematisk, at der ikke har været nogen positiv udvikling på det felt i 32 år. Og hvad kan vi så gøre ved *det*?

Altså, jeg tror jo bl.a. på, at hvis man nu hævede kulturbudgetterne lidt på statsfinanserne – det har vi finansieret i vores finanslovsforslag, vil jeg sige, inden det bliver modargumenteret – så kunne man måske investere lidt mere i det lokale. Hvis man ikke fjernede tilskudsordningen til egnsteatre, så kunne man jo også gøre lidt mere for de lokale teatre; hvis man ikke sparede på de regionale spillesteder, så kunne man gøre lidt mere for de lokale. Der er jo mange muligheder. Og hvad er Venstres bud på det? Der synes jeg at

man taler udenom, ud over at synes, at gode ideer er gode – det er de jo altid.

Kl. 22:33

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 22:33

Troels Christensen (V):

Nu bliver teatrene nævnt. Altså, det er jo blevet en stor succes. Vi har jo fået flere og flere teatre. Så på det felt kan man jo ikke sige andet, end at der kommer mere og mere kultur ud i området. Og kulturaftalerne, som vi har fået lavet, er jo også noget, der bidrager til, at vi får mere ud i landet.

Kl. 22:33

Formanden:

Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger ... før nu, hvor fru Pernille Frahm markerer. Fru Pernille Frahm har ordet.

Kl. 22:34

Pernille Frahm (SF):

Undskyld, jeg var så sent på den, men det var lige slutningen, der gjorde mig lidt ivrig efter at tage ordet, for at sige det på den måde.

Nu erkender ordføreren, at egnsteatrene har haft en kæmpestor og bragende succes, og så undrer det mig bare sådan, at ordføreren kan få over sit hjerte at lade denne kæmpesucces få lov at sande til, få lov at sulte ihjel. Føler man slet ikke noget ansvar for at sikre, at de har et godt teater og bliver ved med at have et godt teater ude lokalt? Hvor er ansvarligheden over for succesen henne?

Kl. 22:34

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 22:34

Troels Christensen (V):

Det er jo også derfor, vi er gået ind og har sikret, at der kan blive lavet 4-årige aftaler, altså at kommunerne skal lave 4-årige aftaler, så de kan sikre, at deres repertoire og planlægning kan komme til at køre på fornuftig vis.

Jeg vil da godt gentage endnu en gang, at det jo er blevet en succes, at der jo er kommet mange teatre op at stå. Det skal vi da glæde os over, og hvis vi tager alle de midler, som kommunerne har investeret i teatrene, er der jo samlet set kommet mange flere penge til teatrene.

Kl. 22:35

Formanden:

Fru Pernille Frahm for en sidste kort bemærkning.

Kl. 22:35

Pernille Frahm (SF):

Det nytter jo ikke noget, at man har en 4-årig aftale, hvis den er for ringe, hvis konsekvensen af den er, at teatre lukker. Det er jo det, vi ser nu: at flere af de her teatre står med en trussel om lukning foran sig. Føler man ikke noget ansvar for det?

Kl. 22:35

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 22:35

Troels Christensen (V):

Nu er det jo sådan, at det er kommunerne, der har ansvaret for teatrene. De penge, som vi giver, er jo tilskud til kommunerne, for at de kan oprette de her teaterordninger, men selvfølgelig skal vi da holde øje med det. Vi er da også meget opmærksomme på det, men alt i alt må jeg sige, at vi har rigtig meget kultur ude i kommunerne.

Jeg tror – og det vil jeg sige til sidst – at det, at vi har fået de nye store kommuner med kulturforvaltninger, som kan håndtere alle de ønsker og sikre, at der er gode varer på hylderne til folk helt ude i yderdistrikterne, er en styrke for kulturen i Danmark.

Kl. 22:36

Formanden:

Tak til hr. Troels Christensen. Der er ikke flere korte bemærkninger. Så er det fru Karin Nødgaard som ordfører.

Kl. 22:36

(Ordfører)

Karin Nødgaard (DF):

Det beslutningsforslag, vi langt om længe er nået frem til at behandle, drejer sig om den kulturelle ulighed, som ifølge forslagsstillerne er meget markant i Danmark.

Det er selvfølgelig interessant, at Socialdemokraterne kommer med nogle konkrete forslag til, hvorledes tilbud og aktiviteter i kulturen kan ændres i både udformning og indhold. Det økonomiske i forslagene og en eventuel gennemførelse af dem synes jeg måske der mangler lidt oplysninger om. Det er jo meget vigtigt, når man som forslagsstiller prøver at komme med nogle forslag, at der så også er nogle økonomiske udregninger, så vi andre har lidt nemmere ved at forholde os til, om det vil være realistisk at føre nogle af de her ideer ud i livet; flere af dem er jo også meget interessante at læse.

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at Dansk Folkeparti er meget optaget af, hvorledes det kulturelle liv udfoldes i Danmark. Det er vigtigt,

at der er tilbud til alle, uanset hvor man bor i landet.

Ifølge forslaget synes jeg, det ser ud, som om det står meget skidt til i Danmark og der er meget ringe vilkår for kulturel deltagelse og udfoldelse. Så galt synes Dansk Folkeparti nu ikke at det står til i Danmark. Der er flere gode tiltag på vej, og der er også meget, som er blevet gennemført, det har vi også hørt tidligere fra ministerens side. Der findes utrolig mange gode aktiviteter og mange mennesker, som gør en forbilledlig indsats, for at vi som borgere skal få den kulturelle dimension med ind i vores hverdag. Der er selvfølgelig mange, der gør det lønnet, men jeg synes også, det er værd at nævne, at der også er mange, der gør det frivilligt.

Jeg synes også, det er vigtigt, at vi i dag kommer ind på, hvorledes børn og unge får kulturelle input i deres hverdag, for der er jo en stor forskel på den kultur, vi egentlig drøfter. Det behøver jo ikke alt sammen at være finkulturelt, for der er en stor tradition for, at børn og unge deltager i kulturlivet; det kunne forstås som værende foreningslivet, at man deltager i sport, at man er spejder, eller at man går i musikskole – det er jo også alt sammen kultur. På disse områder er Danmark jo helt specielt, da vi har så stolte traditioner, og det er en stor opgave for os som politikere at sende signaler om og også udtrykke glæde over, at der er disse tilbud i vores hverdag, og hvor stor vigtigheden er deraf.

Vi er i Dansk Folkeparti også meget opmærksomme på, at der ikke skal være – og det vil jeg gerne understrege – væsentlige økonomiske incitamenter, der gør; at man f.eks. ikke kan fortsætte med sin kulturelle aktivitet, men at det må koste noget for den enkelte og den enkeltes familie, kan vi jo ikke helt ændre ved. Vi har dog en stor tiltro til, at kommunerne, også efter at de blevet meget større, har evnen og viljen til at bidrage. Det er vigtigt, at man ikke laver al for megen statslig indblanding, hvis kommunerne egentlig formår at leve op til deres opgaver. Jeg synes også, de skal have lov til at have deres tid til at få det hele til at fungere, også inden for kulturen.

Vi er også bekendt med, at der er større forskelle på kommunerne i Danmark og også de borgere, der bor i de respektive kommuner. Derfor er det selvfølgelig relevant, at man især i dialog med de kommuner, som måske ikke mener, de helt kan leve op til at tilbyde et alsidigt kulturliv, giver nogle tilbud, som kan tiltrække et bredt udsnit af befolkningen.

Der er så det med den geografiske skævvridning, som der jo desværre er på nogle områder, og den synes jeg også er uheldig. Vi skal huske, at alle skal have mere eller mindre mulighed for kulturelle tilbud, uanset hvor i landet man bor, men vi må også erkende, at det trods alt er blevet lettere at transportere sig rundt i kulturlandskabet, og at mange faktisk gør en stor indsats for at opøge netop det kulturtilbud, som interesserer den enkelte.

Jeg vil så også lige hæfte mig lidt ved, at vi i dag behandler et forslag, der hedder noget med ulighed. Jeg synes egentlig, det er lidt synd, at oppositionen så ofte vælger at bruge det her ord, fordi det jo så gør, at der næsten går inflation i det.

Jeg vil godt sige, at Dansk Folkeparti er helt bevidst om, at man fra barnsben skal have kulturarven med i sin bagage, og at det også er noget af det, der er med til at udvikle en positivt – både som menneske, sådan selv, og som medborger – og derfor har vi da stor forståelse for, at der bliver ydet noget fra det offentliges side, men mener også, at der ligger et stort ansvar hos den enkelte borger.

Som jeg indledningsvis sagde, er der jo ikke ret mange økonomiske beregninger med i forslaget, og det synes jeg ville have været meget væsentligt for, at vi kunne gå ind og sige, hvordan vi skulle arbejde videre med det. Men jeg vil da sige, at i hverdagen er Dansk Folkeparti meget optaget af at lytte og være i dialog med de mennesker, som mener, at der på deres respektive områder inden for kulturen måske er noget, som halter bagefter og ikke hænger sammen; det kan være både de store og de mindre kulturelle områder. Jeg vil da også lige pointere, at det jo bl.a. ses af, at Dansk Folkeparti tager meget aktivt del i finansloven, og at vi selvfølgelig også generelt er opmærksomme på de muligheder, der er for at fordele midlerne.

Kl. 22:42

Formanden:

Tak. Så er der ønsket korte bemærkninger, og den første er fra hr. Mogens Jensen.

Kl. 22:42

Mogens Jensen (S):

Jeg kan forstå på Dansk Folkepartis ordfører, at det vigtigste argument imod at gennemføre det skulle være, at der ikke er anvist økonomi osv. Nu er det her jo sådan set bare et beslutningsforslag, der opfordrer regeringen til at lave en handlingsplan i samarbejde med Folketingets partier, hvor vi kan putte de elementer ind, som

vi synes er vigtige, og som vi i fællesskab kan finde ud af at finansiere. Vi kommer med *nogen* inspiration, andre partier kan komme med *anden* inspiration. Vi har på vores finanslovforslag afsat 50 mio. kr. til det her for 2008, men det, jeg hæfter mig ved, er jo, at Dansk Folkepartis ordfører nærmest taler, som om det er en minister, der taler: Der er igangsat en frygtelig masse ting.

Skal jeg forstå det sådan, at Dansk Folkeparti virkelig ikke mener, det er et problem, at en tredjedel af den danske befolkning enten slet ikke eller kun i ganske ringe omfang har mulighed for at benytte kulturtilbuddene i det her samfund? For sådan må jeg jo høre det, når fru Karin Nødgaard siger, som hun gør.

Kl. 22:43

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 22:43

Karin Nødgaard (DF):

Så synes jeg ikke, at hr. Mogens Jensen har hørt efter, hvad jeg sagde, for jeg sagde jo netop, at vi var meget opmærksomme på især den geografiske skævvridning, der er i det kulturelle billede, og det er jo netop noget af det, som vi har sagt vi vil være med til at gå ind og kigge på. Vi kan godt se, at der har været nogle tiltag, hvor der er noget i provinsen, som måske ikke er blevet tilgodeset i lige så høj grad som i de større byer i Danmark, og at man også har delt danmarks-kortet op.

Så jeg synes ikke, det er helt korrekt, at man opfatter det, som om vi kun tænker på økonomien, men det skal jo altså også være sådan, at det hænger sammen økonomisk, og derfor synes jeg også, det er vigtigt, at det er på plads.

Kl. 22:43

Formanden:

Hr. Mogens Jensen for en sidste bemærkning.

Kl. 22:43

Mogens Jensen (S):

Socialdemokraterne er bestemt også meget optagede af, at vi ikke får en yderligere skævvridning i det her land – også på kulturområdet, og det er der jo i dag.

Så er det, jeg gerne vil spørge, hvad det er, Dansk Folkeparti vil gøre for at modvirke det, for indtil videre har Dansk Folkeparti jo bl.a. medvirket til en egnsteateraftale, der er med til at reducere tilskuddene til egnsteatrene ude omkring i landet. Hvad er det for initiativer, Dansk Folkeparti vil tage for at reducere den her geografiske skævhed? Og hvilke ideer har Dansk Folkeparti i øvrigt til at modvirke den kulturelle

ulighed, ideer, som ville kunne komme ind i sådan en handlingsplan, når nu Dansk Folkeparti åbenbart gerne vil være med til det?

Kl. 22:44

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 22:44

Karin Nødgaard (DF):

Jeg har ikke sagt, at vi vil være med til at lave en handlingsplan som sådan, jeg har sagt, at vi vil være konstruktive, og at vi vil gå med ind i en debat om, hvordan vi måske kan få udlignet nogle af de her skævheder, der har været og er i dag.

Om teaterområdet vil jeg sige, at det jo meget ligger hos kommunerne, og jeg har altså stor tiltro til, at kommunerne kan udføre et godt stykke arbejde, også efter at de er blevet noget større.

Så synes jeg også, det er værd at bemærke, at det jo ikke er i alle kommuner, det står så galt til. Vi ved jo også, at der er flere kommuner, som i dag f.eks. har nogle modelforsøg omkring børnekultur osv., og som laver nogle rigtig, rigtig spændende ting. Så det behøver ikke altid at være de helt store forkromede ting, men der laves altså meget, og jeg synes ikke, det skal lyde, som om alt er stagneret totalt.

Kl. 22:45

Formanden:

Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 22:45

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg tror ikke, der er nogen, der har sagt, at alt er stagneret, men trods alt har vi jo nu kulturministerens ord for, at der i over 30 år ikke har været nogen udvikling i, hvor mange der bruger de kulturtilbud, som der er.

Jeg synes egentlig, det var en meget spændende ordførertale, fru Karin Nødgaard holdt, især de udsagn, der kom om, at Dansk Folkeparti er optaget af den geografiske skævhed, der kan være i forhold til kulturelle tilbud.

Nu hvor Dansk Folkeparti jo bl.a. har medvirket til den nye egnsteaterordning og – som ordføreren selv nævner – er finanslovspartner, så kunne jeg egentlig godt tænke mig at høre: Der skal vel økonomi til, hvis vi skal rette op på den her skævhed? Vi har i vores finanslovudspil fra radikal side prioriteret at give flere penge til kulturen, især fordi vi gerne vil rette op på den geografiske skævhed. Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvad Dansk Folkeparti ligesom har ud over en god vilje.

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 22:46

Karin Nødgaard (DF):

Jeg synes, vi har masser af god vilje.

Jeg ved godt, at når oppositionen skal snakke om sådan nogle ting her, så drejer det sig tit om kroner og øre, men jeg vil sige i forbindelse med det med skævvridning, at jeg jo netop synes, vi har yttret, at vi meget gerne vil kigge på de retningslinjer, der f.eks. er for tildeling af midler til regionale spillesteder, om der måske skulle nogle flere krav ind om, at man skal have en lidt mere ligelig fordeling, og at man måske også skal være knap så streng i de krav, man stiller til nogle af de spillesteder, som der er i provinsen. De har ikke helt de samme forhold, som man kan have i større byer, hvor man trods alt kan lave nogle måske mere smalle forestillinger, nogle smalle optrædere. Det vil være muligt at gøre det i København og måske også i Århus, men det er lidt sværere at gøre det i Aalborg eller i Esbjerg.

Kl. 22:47

Formanden:

Det er hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 22:47

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Vi er jo i den situation, at der uden for de store byer faktisk bor ret mange mennesker, bare spredt over et utrolig stort areal, og det er jo det, der gør, at det er sværere for de samme penge at give støtte til områderne uden for de største byer i forhold til at støtte de helt store byer.

Mener fru Karin Nødgaard, at man kan komme uden om, at man ikke kan komme lige så bredt ud, som man ellers ville komme, når man begrænser egnsteaterstøtten via den nye egnsteaterordning og på trods af alle de fine ting, som jeg i øvrigt er meget glad for at fru Karin Nødgaard siger om spillestederne, så alligevel begrænser antallet. Det er jo i virkeligheden det, der er hovedproblematikken.

Man skal selvfølgelig som støtteparti sige, at oppositionen altid vil have flere penge, men helt ærligt: Hvis vi kun taler om de her to ordninger, så er det vel ikke så mange millioner kroner, at det ikke er sådan, at fru Karin Nødgaard og jeg i en håndvending ville kunne finde dem via nogle andre effektiviserings- eller besparelsesforslag.

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 22:48

Karin Nødgaard (DF):

Så kunne det da være interessant senere at høre den radikale ordfører, hvor hr. Simon Emil Ammitzbøll så vil finde de ressourcer.

Jeg synes jo, at der i det spørgsmål egentlig ligger en form for mistillid til kommunerne og deres formåen. Det er jo vigtigt, at vi anser kommunerne for nogle store parter i det her spil, og at kommunerne i store træk også er meget velvilligt indstillet over for at bruge ressourcer – også på kulturen.

Det er jo altså også lidt sådan, at man skal passe på med bare at love og love. Jeg vil da ikke sige, at der ikke kan omfordeles nogle midler – det ved jeg ikke endnu – men selvfølgelig er det da vigtigt, at ressourcerne er til stede, inden man lover en masse.

Kl. 22:49

Formanden:

Så er det fru Pernille Frahm.

Kl. 22:49

Pernille Frahm (SF):

Jeg er enig i, at pengene skal være der, og at vi ikke skal opbygge store projekter, som vi ikke kan finansiere. Men mange af de beløb, vi snakker om på kulturområdet, er jo altså beløb, der dårligt nok kan hamle op med en regnefejl i Finansministeriet eller lidt kreativ bogføring i Skatteministeriet, så muligheden er der. Det ligger inden for mulighedernes grænser.

For nogen tid siden var der en diskussion om den meget hårde økonomiske situation ude i kommunerne, som gjorde, at nogle kommuner måske sparede mere, end godt var, på nogle af de sociale tilbud, kommunen burde give. Her sagde en af ordførerens partifæller, at vi altså skal have tjek på, om pengene bliver givet til det, de skal gives til, eller om de bliver givet til kultur og anden tant og fjas. Det kunne jeg godt tænke mig at få ordførerens bemærkninger til.

Kl. 22:50

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 22:50

Karin Nødgaard (DF):

Jeg vil sige, at jeg ikke selv har hørt den bemærkning, og at jeg selvfølgelig er stor tilhænger af, at kulturen skal have gode vilkår. Når man står som kulturordfører, er det jo netop, fordi man brænder for det område, og kultur er jo

mange ting, så mon ikke det var en lidt overilet kommentar, der kom fra den pågældende. Det kunne jeg forestille mig. Men jeg kunne da godt tænke mig lige at sige, at i Dansk Folkeparti er vi ikke tilhængere af kreativ bogføring – overhovedet ikke!

Kl. 22:51

Formanden:

Fru Pernille Frahm.

Kl. 22:51

Pernille Frahm (SF):

Det er så anden gang i dag, jeg kommer til at være enig med en fra Dansk Folkeparti om i hvert fald en enkelt ting, for det er vi heller ikke i SF.

Men grunden til, at jeg tager den bemærkning om kultur og anden tant og fjas op, er, at for mig udtrykker den en fuldstændig manglende forståelse af, hvad kultur er for noget. Når man kan finde på at sætte kultur op som noget, der er i modsætning til det sociale, mangler man jo fuldstændig forståelsen af, at de to ting er ganske væsentlige sider af samme sag, og jeg vil da gerne høre, om ordføreren ikke er enig med mig i det.

Kl. 22:51

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 22:51

Karin Nødgaard (DF):

Jamen jeg vil bare sige, at så er det da godt, at det er mig, der er kulturordfører i Dansk Folkeparti, og ikke den pågældende person, som fru Pernille Frahm nævner, for jeg mener absolut ikke, at kultur er tant og fjas. Jeg håber, kultur kan være sjov, men ikke tant og fjas.

Kl. 22:52

Formanden:

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 22:52

Per Clausen (EL):

Nu har jeg jo haft fornøjelsen af også at deltage i de kommunalpolitiske debatter tidligere i dag, og jeg må sige, at Dansk Folkepartis tillid til kommunerne er sådan lidt op og ned. Når det handler om at styre økonomien, tror man jo på, at en stærk statslig styring er at foretrække, men når det handler om det her, foretrækker man at overlade det til kommunerne selv, måske fordi det ville have økonomiske konsekvenser for staten, hvis man havde en anden holdning.

Men jeg vil godt spørge fru Karin Nødgaard: Nu har vi jo netop lavet en udmærket, en fortræffelig aftale om Det Kongelige Teater, og her

var jeg sådan set enig med Dansk Folkeparti i, at vi ikke skulle blande alt muligt andet ind i den, fordi det kun kunne føre til en dårligere aftale for Det Kongelige Teater. Men er fru Karin Nødgaard ikke enig i, at når vi snakker om teater, kunne den næste øvelse godt være at prøve at se på egnsteatrene og på nogle af de teatre, der findes ude i provinsen?

Kl. 22:52

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 22:52

Karin Nødgaard (DF):

Med hensyn til det første om kommunerne vil jeg sige, at jeg håber, at også hr. Per Clausen hørte mig sige i min ordførertale, at jeg har stor tiltro til, at kommunerne kan styre det. Men hvis der er kommuner, der mener, at de ikke kan leve op til opgaven, er det jo vigtigt, at man kommer i dialog med disse kommuner, så vi er sikre på, at det fungerer.

Men så vil jeg også sige, at i forhold til at der er mange kommuner, som har søgt om at komme med i forskellige modeller og puljer osv., er det jo meget positivt at se, at der har været mange tiltag, og at nogle af dem også er blevet ført ud i livet, især i forhold til børn og unge. Det synes jeg er utrolig positivt.

Angående det andet vil jeg sige, at vi altid er villige til at gå ind i en dialog. I forbindelse med egnsteatrene har vi jo også her i 2008 fået lavet en overgangsordning, som jeg på mange måder synes vil tilgodese de egnsteatre, der er, så de også kan planlægge. Men vi vil stadig holde et vågent øje med det område.

Kl. 22:53

Formanden:

Det afstedkom yderligere en kort bemærkning fra hr. Per Clausen.

Kl. 22:54

Per Clausen (EL):

Bemærkningen om det vågne øje opfatter jeg på den måde, at fru Karin Nødgaard siger, at vel har man gennemført en ny finansieringsmodel for egnsteatrene, men at det i hvert fald er Dansk Folkepartis holdning, at man også fremover skal sikre, at der er mulighed for, at der kan komme flere egnsteatre, samtidig med at de eksisterende sikres mulighed for overlevelse og økonomisk udvikling. Hvis det er en sådan erkendelse, vi kan nå frem til her i denne sene aften, vil jeg prøve at huske den, når vi kommer til det tidspunkt, hvor der skal fordeles penge.

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 22:54

Karin Nødgaard (DF):

Det er jo rigtigt, som hr. Per Clausen siger, at det er sent på dagen, og der er mange, der har fået slået lidt knuder på tungen i dag her i de sene timer. Men når hr. Per Clausen spørger, om vi skal satse på flere egnsteatre, vil jeg sige nej. Det er ikke nødvendigvis det, der er fremtiden. Det kan være, at der skal være færre, og det kan være, at disse færre vil være meget bedre rent kvalitativt, men det kan vi overhovedet ikke sætte tal på i dag, sådan som forholdene er nu. Men vi har sagt, at vi nok skal holde øje med, hvordan udviklingen foregår.

Kl. 22:54

Kl. 22:55

Formanden:

Så siger vi tak til fru Karin Nødgaard, og næste ordfører er fru Pernille Frahm.

Kl. 22:55

(Ordfører)

Pernille Frahm (SF):

Tidligere i dag har der været en meget, meget lang debat herinde om den kommunale økonomi, og det har der jo været, fordi det virkelig strammer til ude i kommunerne.

Kombinationen af det og af de ændrede refusionsprincipper, der er på en række kulturområder, gør, at vi oplever, at den kommunale kultur er kommet voldsomt under pres. Det gør, at der f.eks. sker sådan noget som det, jeg refererede til før over for Dansk Folkepartis ordfører, nemlig at kultur pludselig bliver sat op som en modsætning til skoler, ældreområdet og andre vigtige ting, som kommunerne også skal tage sig af. Det er ulykkeligt for begge parter, når den slags sker, og det er jo også udtryk for et meget lavt bevidsthedsniveau om, hvor vigtige de to funktioner, på den ene side kultur og på den anden side det sociale, uddannelse, udvikling osv., er for hinanden.

Socialdemokratiet fremlægger i dag en række meget gode ideer. I hvert fald er de syv konkrete forslag, der er ridset op, alle sammen nogle, jeg umiddelbart mener vi kan støtte, og især kan vi støtte, at vi får en debat om, hvordan vi får rettet lidt op på miseren ude omkring. Vi hører ganske mange sørgelige sange om truede projekter, om teatre, der må skære ned her og der og fyre folk og oven i købet også lukke, og om spillesteder, der ikke kan løbe rundt. Alle disse ting tilsammen gør, at vi altså er nødt til ikke at sige som

Venstres ordfører, at det er kommunernes ansvar. Vi herinde er altså også nødt til at tage et ansvar for, at der vedblivende kan sikres tilgængelighed til kulturelle tilbud af en vis kvalitet ude omkring. Det er den ene ting, som jeg synes skal tages op, og det er det, som forslaget i sig selv handler om.

Men der er altså også nogle andre ting, som jeg godt vil bringe op, fordi jeg mener, de også er en vigtig del af tilgængeligheden. Det, som jeg næsten ikke synes jeg kan understrege nok som værende rigtig, rigtig vigtigt, er kunstneres forhold. De forhold, vi giver vores skabende og vores udøvende kunstnere, bliver stadig mere forringede, og det er altså et problem, når man er et lille sprogsamfund som det danske, at blive ved med at fastholde og udvikle den særlige kultur, som udspringer af dansk tradition, dansk sprog, de forhold, vi nu engang har, og det kulturmøde, vi efterhånden kommer til at opleve. Men netop hvis man vil blive ved med at udvikle denne særlige kultur, er man nødt til at gøre en indsats for at sikre, at vores kunstnere får nogle bedre vilkår at arbejde under, specielt hvad angår deres sociale forhold, deres løn- og arbejdsforhold og ikke mindst hvad angår det, der sker, når kunstnere i perioder er ledige.

Så nævnte jeg bogmønsen før. Det er altså en skandale, at vi i dette land har verdens højeste bogmoms. Der er ingen som helst gode argumenter for det, bortset fra manglende vilje til at prøve at bruge lidt krudt på at variere momssatserne. Andre lande kan gøre det, og det er ufatteligt, at et land som Danmark med så store begavelser ikke kan finde ud af at gøre det, som hele resten af verden kan.

Kultur er noget, som ikke bare handler om at få gode oplevelser, men også handler om, hvordan vi møder hinanden, hvordan vi træffer vores omgivelser, hvordan vi træffer hinanden, og hvilke ressourcer og kræfter vi bliver i stand til at frigøre og udvikle. Det er noget, der får os til at åbne blikket mod omverdenen og i høj grad også mod os selv, og det er derfor, et forslag som det her ikke bare er et slag i luften, men faktisk burde være et forslag, som gjorde, at vi tog fat på diskussionen om, hvordan vi geografisk, socialt og etnisk sikrer kulturtilbud af kvalitet, så vi vil bakke forslaget meget op.

Kl. 23:00

Formanden:

Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll som ordfører.

Kl. 23:00

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg vil først og fremmest gerne have lov til at lægge ud med at takke Socialdemokraterne for at have fremsat dette beslutningsforslag, som giver os mulighed for at få en meget vigtig drøftelse her i Folketingssalen, nemlig en diskussion om de kulturelle muligheder, som befolkningen har på tværs af forskellige geografiske, sociale og etniske forskelle.

Det er meget vigtigt for Det Radikale Venstre, at der er lige muligheder for folk. Vi synes, det er ærgerligt, at der er en stor del af befolkningen, som ikke bruger de kulturelle tilbud, og som ikke får de oplevelser, de glæder og den inspiration, som de kulturelle tilbud kan give. Det skal ikke forstås på den måde, at vi har et eller andet ubændigt ønske om at tvinge folk til at gøre noget, som de ikke har lyst til, men det handler jo om, at der i virkeligheden ligger nogle bagvedliggende grunde til, at folk ikke benytter sig af de kulturelle tilbud. Det er både geografisk, socialt og etnisk, at vi ser de her problemer.

I forhold til den forskel, der er på baggrund af etnisk forskel, er det vigtigt for os i forlængelse af, hvad kulturministeren også sagde, at sige, at der findes gode projekter, som f.eks. Betty Nansen Teatret med CONTACT, i Århus findes der f.eks. Opgang 2-teatret. Der er også taget initiativ til det, som man kalder World Music Center, hvor man har prøvet at arbejde med at gå ud og sige, at vi også skal være med til at understøtte nogle af de musiktraditioner, der kommer fra andre kulturer, som i dag er repræsenteret i det danske samfund, så det ikke kun er den klassiske musikkulturelle tradition i Danmark, der understøttes. Det kunne være, at man dermed også kunne få andre ind på musikskolerne og dermed også få en bredere del af befolkningen til at bruge de musikalske tilbud, der er.

Det er i øvrigt også lidt interessant at se på, at vi, når vi taler om det her med de etniske forskelle, har en tendens til altid tale om, at etniske minoriteter skal have noget mere af den danske kultur. Man kunne måske også en gang imellem overveje, om det var os andre, der skulle have noget mere inspiration fra alle de spændende minoritetskulturer, der faktisk er repræsenteret i det danske samfund.

I forhold til det geografiske synes jeg, at det er utrolig interessant, at det er et område, der har været bred interesse for i debatten i Folke-

tingssalen her i dag. Der er en lang række ting, som man godt kunne rette op på. Man kunne genetablere den støtteordning, der tidligere var for egnsteatrene. Man kunne gribe ind i støtten til de regionale spillesteder. Man kunne lidt hurtigere se på, hvad man kan gøre i forhold til de udfordringer, som de små kulturbiografer står over for med hensyn til digitaliseringen. Man kunne se på musikskolernes refusionsprocent, som jo også er blevet lavere på det seneste og dermed også har været med til at begrænse de kulturelle muligheder. Man kunne også se på, hvordan bibliotekernes rolle fremadrettet skal være som lokale kommunale kraftcentre for det kulturelle liv. Jeg tror, at man i forhold til det med bibliotekerne virkelig kunne gøre noget, ved at vi prøver at gå nærmere ind i, hvilken rolle bibliotekerne skal have i fremtiden.

På det sociale område handler det bl.a. om, at vi skal se på, hvad man kan gøre for de særligt belastede boligområder, få kulturen ud i de områder i stedet for at forvente, at folk skal komme ind til kulturen.

Når vi ser det konkrete beslutningsforslag fra Socialdemokraterne, er det sådan, at jeg ikke har tænkt mig at stå her og sige ja og nej til de forslag, som Socialdemokraterne har listet op i bemærkningerne. Der er nogle, som Det Radikale Venstre synes er en god idé, der er nogle, som vi synes er en mindre god idé, og der er også nogle, som vi ligefrem synes er en dårlig idé. Men sådan vil det jo være, når man fremlægger et katalog med syv forslag. Vi synes sådan set, at det vigtigste er, at Socialdemokraterne har rejst den her debat.

Der har i løbet af debatten været rejst det synspunkt, at kommunerne også kan tage et større ansvar, og jeg må sige, at det jo nærmest må skyldes, at de ordførere, der siger det, ikke har været i Folketingssalen hele dagen, for hvis man havde fulgt med i de tre store kommunale debatter, der var tidligere på dagen, ville man jo vide, at kommunernes økonomi er så presset, at det vil være utrolig svært for kommunerne at påtage sig det ekstra ansvar, som man åbenbart forventer at de skal gøre. Det tror jeg ikke at man skal forvente.

Alt i alt skal jeg sige, at Det Radikale Venstre er meget positiv over for intentionerne i forslaget.

Så lige som en krølle på halen har jeg fået lov til at sige noget, som det som radikal vil være mig en udsøgt fornøjelse at sige. Jeg er nemlig af Ny Alliance blevet bedt om at meddele, at parti-

et er enig i Det Radikale Venstres synspunkter og i øvrigt bakker op om de intentioner, der ligger i Socialdemokratiets forslag. På den måde har jeg så også prøvet i denne samling at få lov til at tale på vegne af et tocifret antal mandater.

Kl. 23:05

Formanden:

Tak for det. Så er det hr. Per Clausen.

Kl. 23:05

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Det er da rart at høre, at hr. Simon Emil Ammitzbøll har mulighed for at tale på to partiers vegne her i dag. Jeg skal udtrykke det ønske, at det gerne må ske oftere, i hvert fald så længe det er Ny Alliances vegne, han taler på. Det synes jeg da er positivt.

Ellers vil jeg jo sige, at det er rigtigt, at det har været en lang dag, og at der har været mange lange debatter. Jeg var faktisk lige ved at tro, at hr. Simon Emil Ammitzbøll ville trække tråde tilbage til EU-debatten tidligere i dag. Selv jeg synes måske, at det kan være lidt vanskeligt at finde den direkte sammenhæng – det var da også kun i forbindelse med den kommunale økonomi.

Derfor vil jeg også indlede med at komme med nogle lidt generelle bemærkninger, for når man snakker om kulturel ulighed i Danmark, så hænger den kulturelle ulighed sammen med social og uddannelsesmæssig ulighed. Det antyder Socialdemokraternes beslutningsforslag jo også.

Så kan man selvfølgelig spørge: Hvor er sammenhængen? Starter det med den sociale og uddannelsesmæssige ulighed, eller hvordan spiller det kulturelle ind? For mig at se er der i hvert fald ingen tvivl om, at når man fører en økonomisk politik, som fører til større ulighed i samfundet, som fører til, at familier kommer til at stå i en meget, meget vanskelig økonomisk situation, fordi man skærer ned på deres økonomiske livsgrundlag i form af starthjælp og kontanthjælpsloft osv., så betyder det i hvert fald, at der er nogle familier, som får meget, meget svært ved at udnytte de kulturelle tilbud, der er. Det er det ene, som jeg synes er et problem, og som er et problem, man selvfølgelig må forholde sig til.

Det bedste var måske, hvis man for alvor gjorde noget ved de økonomiske forhold i samfundet. På den anden side må vi jo erkende, at nu er det kun kulturministeren, vi har herinde i salen. Og med undtagelse af når det drejer sig om OL og cirkus og sådan noget, udfordrer han vel næppe statsministeren – jeg tror, at de to

punkter sikkert også er nok til at holde liv i den interne dialog i regeringen mellem Venstre og De Konservative.

Det andet, jeg så vil sige, og som jeg også synes spiller en rolle, er spørgsmålet om kommunernes økonomi – det var det, hr. Simon Emil Ammitzbøll sagde her til sidst – for det er jo godt at vide, at man i Venstre og De Konservative og Dansk Folkeparti nærer stor tillid til kommunernes mulighed for at administrere deres økonomi på en sådan måde, at de kan sikre, at der er de fornødne kulturelle tilbud. Men jeg tror på den anden side ikke, at man kan komme uden om, at man i en situation, hvor kommunerne i hvert fald oplever, at de har meget svært ved at tilfredsstille de ønsker og behov, der er på det sociale og på andre områder, måske godt kan risikere, at kulturen bliver nødlidende. Vi er dog i hvert fald tidligere i dag nået frem til den konstatering, tror jeg nok, at det var regeringens politik at sikre, at udviklingen af den økonomiske vækst i den offentlige sektor skulle være noget mindre end i den private sektor. Og det kan jo også godt smitte af på kommunernes vilje og entusiasme på kulturområdet; særlig biblioteksområdet har jo været nødlidende.

Hvis vi nu skal snakke om noget af det, som jeg tror er meget vigtigt, og som spiller en stor rolle i forhold til at sikre større kulturel lighed, er der ingen tvivl om, at bibliotekerne spiller en vigtig rolle. Det er vigtigt, at bibliotekerne er i stand til at give et tilbud, som ikke kun handler om bøger, men som også virker attraktivt på unge, ikke mindst unge, som måske ligesom starter et andet sted. Det afgørende er selvfølgelig så, at man får kulturelle tilbud med kvalitet, også når der er tale om kulturelle tilbud, som ligger uden for boområdet.

Så det er sådan set en af de ting, hvor jeg vil sige, at hvis man virkelig kunne udvikle en visionær bibliotekspolitik, særlig til børn og unge, som anerkendte, at biblioteket i dag er andet og mere og også anerkendte, at det stiller nogle krav til de økonomiske rammer, så tror jeg sådan set, at det kunne være et kerneområde. For det er mit indtryk, at de steder, hvor bibliotekerne fungerer mest udadvendt og offensivt over for de børn og unge, der er i et lokalområde, spiller de faktisk en meget, meget central rolle.

Der er for mig at se heller ikke nogen tvivl om, at bibliotekerne kunne spille en fantastisk vigtig rolle i forhold til også at give børn og unge nogle redskaber, som er anvendelige, hvis man skal gennemføre en uddannelse og på den

måde også få en plads i det danske samfund. Så det synes jeg er en af de vigtige ting.

Der er selvfølgelig også en række fornuftige og udmærkede elementer i Socialdemokraternes forslag. Jeg synes da, at selv om mit udgangspunkt måske nok er, at det er den økonomiske ulighed og kommunernes økonomi, som er med til at skabe den kulturelle ulighed, er der jo ingen tvivl om, at ved at give mennesker, som ellers af økonomiske eller andre grunde har svært ved at benytte sig af de kulturelle tilbud i Danmark, bedre muligheder for at benytte sig af dem, kan man også give de mennesker et input og noget inspiration, der kan hjælpe til, at de også får bedre muligheder for at forbedre deres økonomiske og sociale vilkår. Og derfor synes jeg, at det kan være fornuftigt også at diskutere den del af det her, der specifikt handler om kultur.

Kl. 23:10

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Eyvind Vesselbo.

Kl. 23:11

Eyvind Vesselbo (V):

Det er fint, men på den anden side var der noget i hr. Per Clausens tale, som undrede mig lidt. Hr. Per Clausen sagde, at starthjælpen forhindrer dem, der får starthjælp, i at være med i det kulturelle liv. Samtidig siger hr. Per Clausen, at bibliotekerne er et centralt led i kulturformidlingen. Men hvordan er det egentlig, at starthjælpen forhindrer, at man kan låne bøger på biblioteket, for det koster vel ikke noget? Det koster heller ikke noget at gå på Nationalmuseet og Statens Museum for Kunst. Det koster heller ikke noget, når skolerne arrangerer børneteater gang på gang. Hvordan er det lige, starthjælpen forhindrer, at man kan låne bøger, at man kan se teater, at man kan høre musik og alle de her ting, som er kernen i kulturlivet?

Kl. 23:11

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 23:11

Per Clausen (EL):

Jeg tror, at hr. Eyvind Vesselbo er bekendt med, at der findes en række kulturelle tilbud, som der også er brugerbetaling på. Derfor forstår jeg ikke, at hr. Eyvind Vesselbo, fordi der eksisterer nogle gratis tilbud, ligesom lægger an til, at der så ikke er noget problem i at have en meget dårlig økonomi i Danmark. Der er hele foreningslivet, idrætsforeninger osv., hvor udgangspunktet

jo er, at det faktisk koster penge at være med. Så der er mange steder, hvor det koster penge.

Men jeg er faktisk enig med hr. Eyvind Vesselbo i, at en vigtig ting at arbejde for i et samfund, hvor der er stor økonomisk ulighed, netop er, at der er mange tilbud, som er skatteyderfinansierede, og om hvilke man kan sige at folk betaler efter evne og nyder efter behov. Så hvis vi er enige om det og om, at den vej, vi skal gå, er at udvide de skatteyderfinansierede tilbud, hvor folk ikke betaler for det konkrete forbrug, så er jeg sådan set helt enig med hr. Eyvind Vesselbo.

Kl. 23:12

Formanden:

Det vil sige, at vi er kommet frem til at sige tak til hr. Per Clausen som ordfører. Og så er det hr. Mogens Jensen som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 23:12

(Ordfører for forslagsstillerne)

Mogens Jensen (S):

Jeg vil gerne starte med at sige tak for en på trods af det sene tidspunkt meget engageret debat. Jeg håber også, at vi har fået engageret kulturministeren i en sådan grad, at han også her sidst på aftenen vil være positiv over for det videre forløb omkring i hvert fald intentionerne med det her beslutningsforslag.

Jeg synes, det er vigtigt her at understrege, at vi jo ikke kan undervurdere konsekvenserne af økonomisk fattigdom. Børn, der vokser op i materiel forarmelse og social marginalisering, bliver mærket for livet. Derfor tror jeg, vi er mange, der i hvert fald er enige om, at den økonomiske ulighed skal bekæmpes.

Men billedet af uligheden i Danmark og i samfundet er blevet bredere. I takt med at vi har bevæget os fra industrisamfund til videnssamfund, har også uligheden ændret karakter, og vi oplever altså i dag, hvilket alle undersøgelser viser, en stor kulturel ulighed i Danmark. Kulturel ulighed har med tilgængelighed at gøre, det har flere ordførere været inde på i dag, og tilgængelighed er alt for ofte lig med tilfældighed – geografisk og social tilfældighed: Bor du på tæt på kulturtilbuddene, har du uhindret adgang til teatre, museer, koncerter og biblioteker, eller bor du i et yderområde, hvor der måske ikke engang er et kulturhus eller en boldbane? Er du født under en heldig stjerne i en kernefamilie, hvor finansieringen og kørelejligheden er på plads, eller er du barn af en enlig forsørger, hvor tiden er

knap, og hvor økonomien højest rækker til en biografur i vinterferien?

Hos Socialdemokraterne kan vi ikke leve med, at adgangen til et rigt og varieret kulturliv bygger på tilfældighedernes spil. Vi ønsker, at alle danskere skal have mulighed for at opleve glæden ved at blive overvældet af et kunstværk, og vi insisterer på, at social status aldrig må spænde ben for gode kulturelle oplevelser og muligheder. Det handler om, hvad der er ret og rimeligt, og det handler jo endda om internationale konventioner. For uanset hvordan kulturministeren vil tolke UNESCO-konventionen om beskyttelse og fremme af kulturelle udtryksformers mangfoldighed, så sætter konventionen kulturel udfoldelse i forbindelse med menneskerettigheder. Det skal også være en menneskeret at kunne udfolde sin kultur og have kultur. Det er korrekt, at vi har ratificeret konventionen, og derfor er det også en afgørende nødvendighed, at vi får taget fat om indsatsen mod kulturel ulighed.

Der er også andre samfundsmæssige argumenter. Jeg har tidligere været inde på, at vi i beslutningsforslaget tager udgangspunkt i en undersøgelse fra Anvendt KommunalForskning, og den viser, at kulturelt aktive familier – også dårligt stillede familier – klarer sig markant bedre. Så i alle sociale lag, uanset familiens økonomiske og uddannelsesmæssige baggrund, klarer børnene sig bedre, hvis de i løbet af opvæksten f.eks. har været vant til at udøve kultur – hvis man besøger museer, hvis man har adgang til bøger i hjemmet, hvis man diskuterer film og tv-programmer, hvis man har været vant til at drøfte politiske og sociale emner over middagsbordet. Og tallene viser os jo klart, at 50 pct. af de unge fra kulturelt aktive ufaglærte familier går videre på gymnasiet, hf, hhx eller htx. I kulturelt inaktive ufaglærte familier gælder det kun for 30 pct. Så der er altså en effekt af at være med til at sikre, at alle har kulturmuligheder, og at alle har mulighed for at benytte sig af tilbuddene.

Samtidig ved vi jo, at vores uddannelsessystem har ændret sig, og selv om regeringen med næb og klør kæmper imod projektarbejde og gruppeeksamen, ved vi også, at uddannelse i dag handler om meget mere end udenadslære. Kreativitet og fleksibilitet er afgørende, det at kunne mobilisere og formulere sine egne personlige kompetencer er fundamentalt, og det samme gælder på arbejdsmarkedet.

Vi skal ikke blande os i, hvad danske familier bruger deres søndage på, eller hvad de diskutere

rer over aftensmaden, men vi skal sikre, at den tredjedel af danskerne, der aldrig har haft muligheden for at benytte sig af kulturtilbud, får den mulighed. Det har vi et politisk ansvar for over for alle dele af befolkningen. Jeg synes også, at kulturministeren og regeringen har et særligt ansvar her, som jeg håber de vil være med til at leve op til. Så de gode argumenter for en samlet plan står i kø: Kulturel aktivitet er en menneskeret, kulturel aktivitet er uddannelsesmæssigt gavnlige, og kulturel aktivitet er også nødvendig i globaliseringen.

Vi præsenterer i det her forslag en række konkrete forslag, og det er ikke tænkt som nogen facitliste. Det er et inspirationskatalog, det er, hvad vi synes er godt, og andre kan byde ind med noget andet. Men jeg noterer mig da også, at kulturministeren allerede har taget et af forslagene til sig, nemlig det med bogstartsprogrammer. Det synes jeg er positivt. I første omgang er det en reduceret ordning, men den kan udvides, og jeg noterer mig også, at kulturministeren jo sådan set her i dag i sit indlæg er meget enig med intentionerne i det her forslag. Det er svært at være uenig i, siger kulturministeren. Hvis der er gode ideer, vil regeringen gerne diskutere dem. Det tager jeg egentlig som et håndslag på, at det er en diskussion, der kan fortsætte og måske udmønte sig i et fælles initiativ sammen med regeringen. Det ser jeg gerne.

Jeg er også glad for, at kulturministeren nok en gang klart har sagt, at det altså alligevel ikke er regeringens politik med brugerbetaling på bibliotekerne – for det er jo et forslag, der bliver præsenteret ofte fra konservativ side, at der nu skal være brugerbetaling på bibliotekerne. Kan vi bare blive ved på den måde, er alt jo godt. Men vi kan ikke undgå, at man ude i biblioteksverdenen og udeomkring i befolkningen hele tiden må tænke: Hvornår kommer så den biblioteksafgift, den brugerafgift? For når det hele tiden bliver foreslået, må der jo være noget om det. Men jeg er glad for, at kulturministeren her i dag har afvist det.

Jeg er også glad for, at Venstres ordfører, hr. Troels Christensen, har været positiv, og selvfølgelig også fru Pernille Frahm, hr. Simon Emil Ammitzbøll og hr. Per Clausen. Der er kommet forslag fra ordførerne, som jeg også synes vil være vigtige at have med i en handlingsplan, og som vi meget gerne vil være med til at diskutere.

Så kan jeg kun sige, at jeg måske synes, det er lidt skuffende, at Dansk Folkeparti ikke i langt højere grad engagerer sig i en sag, som jeg jo

også synes må være vigtig for et parti som Dansk Folkeparti, nemlig hvordan vi får fat i de sidste, den tredjedel af danskerne, der har det allersværest, på kulturområdet. Her synes jeg, man hører et Dansk Folkeparti, der siger: Ja, det går jo godt nok, vi har gang i mange ting, det skal nok gå alt sammen. Vi ved jo altså, at det ikke er lykkedes os at rokke ved det her siden 1986, og det kan jo heller ikke være tilfredsstillende, synes jeg, for Dansk Folkeparti med den sociale profil, som partiet normalt har. Jeg er lidt ked af, at det ikke også gælder på det kulturelle område.

Men samlet set må jeg sige, at jeg synes, at det har været en god debat. Jeg er glad for de mange positive tilsagn, og jeg håber, at kulturministeren vil benytte lejligheden til at bruge debatten her i dag til måske at stå spidsen for en samlet indsats, en samlet plan, for det her område. Jeg synes, der er mange af Folketingets partier, som i dagens debat har givet bolden op og sagt: Lad os nu komme i gang.

Kl. 23:21

Formanden:

Ja tak. Der er ikke nogen, der har bedt om korte bemærkninger til hr. Mogens Jensen, så vi siger tak. Det betyder, at forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

16) 1. behandling af beslutningsforslag nr.

B 73:

Forslag til folketingsbeslutning om finanslovsfinansiering af blankbåndordningen.

Af Per Clausen (EL) m.fl.

(Fremsættelse 25.03.2008).

Kl. 23:22

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet, og den første, der har ordet, er kulturministeren.

Kl. 23:22

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Vi har en god blankbåndsortning i Danmark. Det er en ordning, som bygger på princippet om brugerbetaling: De, der kopierer, er også dem, der betaler. Hvis man f.eks. vil kopiere en musik-cd, køber man en blank cd-skive til formålet. En del af prisen for den blanke cd-skrive går til rettighedshaverne direkte og uden om de offentlige kasser. Der er tale om en ganske fornuftig ordning, som finansierer kopieringen, og som går videre til rettighedshaverne. Udgangspunktet er jo, at rettighedshavere selvfølgelig har ret til og krav på compensation for deres rettighed.

Vi kan fra regeringens side ikke støtte B 73, først og fremmest fordi vi har en ganske glimrende ordning, som lever op til hele ideen bag princippet om, at der er en form for brugerbetaling, og også alle infosoc-direktivets præmisser lever den op til. Jeg tror også, at det, at man fjerner muligheden for, at enkeltpersoner er ansvarlige for kopieringen, ved at de betaler i form af sådan en afgift, vil fjerne noget af motivationen for, at man er ansvarlig i forhold til kopiering.

Jeg kan heller ikke rigtig se, hvor man vil skaffe finansieringen fra. Hvor skal pengene tages henne? Så, på den baggrund vil regeringen afvise forslaget.

Kl. 23:23

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Per Clausen.

Kl. 23:23

Per Clausen (EL):

Jeg vil godt spørge kulturministeren, om han ikke er enig i, at den teknologiske udvikling jo langsomt, men sikkert udhuler den her ordning, og at det derfor ender med, at de penge, der bliver til kunstnerne, systematisk reduceres. Synes kulturministeren ikke, at det et problem, som man burde tage fat på at løse, også selv om det så skulle vise sig, at det ikke var Enhedslestens forslag, der var det bedste?

Kl. 23:24

Formanden:

Ministeren.

Kl. 23:24

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Det, vi er forpligtet til ifølge infosoc-direktivet, er at sørge for at kompensere rettighedshaverne for den kopiering af musik og film til privat brug, som lovligt kan finde sted i henhold til op-havsretsloven. Det har man jo så opfyldt via blankbåndordningen.